

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De piis affectibus ab Introitu Missæ ad initium Canonis. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

mina & peccata etiam ingentia dimittit. Dum Minister dicit *Confiteor*, Renoua intentionem, ob quam dicis illud sacrum, & adde paucis verbis mentalibus, sed magno ardore mentis, communes omnibus sacrificiis intentiones offerendo illud sacrum Deo.

Primò, in eius vt supremi Domini recognitionem & cultum.

Secundò, in gratiarum actionem pro omnibus eius beneficiis.

Tertiò, in satisfactionem pro peccatis tuis & totius mundi, & eorum expiationem.

Quartò, impetrationem omnium eorum que iuste petimus à Deo, & concessionem eorum, quibus indigere nos cognoscimus, & quæ melius Deus ipse nobis necessaria cognoscit, etsi nos ignoremus.

CAPVT SEPTIMVM.

De piis affectibus ab INTROITV Missæ ad initium CANONIS.

54. **D**VM ascendis Altare, & dicis, *Aufer à nobis, quæsumus Domine cunctas iniquitates nostras*, Excita iterum affectum detestationis erga omnia prorsus peccata, quæ Deus videt, præsertim venialia, nullo excepto: nam per talem actum omnia quoad culpam (si es in gratiâ Dei) delentur statim iuxta doctrinam Theologorum bonorum. Quòd si cum magno feruore ea verba proferes, poteris etiam pœnam temporalem abolere, siquidem, vt ait S. Thomas, *Eucharistia vt sacrificium & vt sacramentum, eisi sufficit ad satisfaciendum pro omni pœnâ, tamen est satisfactoria illis pro quibus offertur, vel etiam offerentibus secundum quantitatem suæ deuotionis, & feruoris, & non pro totâ pœnâ.*

3. p. q. 79.
2. s.

Quoties ex præscripto Missalis, osculaberis Altare, ex reuerenti purissimi Amoris affectu erga Deum ac res eius, vtraque manum pone supra corporale, & illud, non mappam altaris (quæ non est æquè sacra) osculare, tanquam purissimam syndonem Domini tui, idque non extra lapidem portatilem Sanctorum reliquias continentem, sed eo in loco, in quo Reliquiæ sunt repositæ: hæc enim omnia sanctiora sunt quàm altera pars altaris, vel mappæ longioris totam mensam altaris tegentis.

55. Pòrrò in osculis figendis, fige illa ex tenero amoris affectu erga Dominum Iesum, ibi prorsus vbi repones hostiam consecratam, eâ vetò consecratâ locum quàm maximè illi propinquum, nam cor amore feruidum, si non potest esse intra tem à se amatam, cupit esse rei amatæ quàm maximè propinquum, & arcè vnium.

56. Dum oscularis autem hoc modo corporale vel altare, præter amoris affectum, simul & se-

mel, excita actum Fidei, & Religionis, honorando osculis illas res & loca tanquam consecrata Ecclesiasticâ benedictione, iniquè ab hæreticis irrita. Pòrrò da operam, vt hæc tanto spiritu facias, quanto faceres, si vel Christi cunas, vel propriam eius sindonem aut vestem osculareris.

Dum imponis Thus comburendum, vel iubes aut vides accendi candelas, præter actum Religionis, qui per ea Deo elicitur, à te Deo offerri possunt, optando vt pro amore eius ita annihileris, & priues te omnibus, & quodammodo ciuilitate intereas, nihil tibi præter diuinam gratiam retinendo, quemadmodum cera & Thus per ignem annihilatur & perit.

Dicendo *Kyrie eleyson*, Prima duo *Kyrie*, refer ad Deum Patrem, per quæ petas, vt tui miseretur, duplicemque à nobis auferat miseriam;

Primò, miseriam Peccati.

Secundò, miserias temporales, nos impediētes in diuino obsequio.

Dicendo *Christe eleyson*, pete ab eo, vt suâ misericordiâ abigat à nobis miserias pœnarum temporalium, hic vel in Purgatorio luendarum, quæ nondum sunt abolitæ, etsi culpæ peccatorum per Confessionem vel aliis modis sunt deletæ.

Duo verò vltima *Kyrie eleyson*, dirige ad Spiritum sanctum, petendo ab eo, vt suâ misericordiâ, amoueat communes in Ecclesiâ tuâ & toto mundo miserias spirituales, scilicet multitudinem peccatorum, & multitudinem iustorum tepidorum, vtrosque conuertendo: illos, ad vitam bonam, fide rectâ, & probis moribus ornata, hos ad vitæ sanctæ feruorem.

Dum verò dicit Minister primū *Kyrie eleyson* si vis, per illud à Deo Patre pete auferri miserias corporibus noxias, scilicet pestem & morbos & vulnera, & vlcera.

Dum dicit idem bis *Christe eleyson*, pete vt Christus auferat miserias famis, seu sterilitatis, & bellorum & seditionum, & tumultuum ciuiliū.

Dum vltimò dicit medium *Kyrie eleyson*, pete à Spiritu sancto, vt animas defunctorum liberet à miseris Purgatorij quàm citissimè.

Dicendo *Gloria in excelsis Deo* &c. Sic illud piis affectibus raptim additis, solâ mente, impinguabis, hæc verba sic applicando mente solâ:

Laudamus te, ob beneficium Creationis nostræ, & tot creaturarum, ad vsum & oblectationem nostram nobis datarum.

Benedicimus te, ob beneficium Iustificationis.

Adoramus te, ob tuam infinitam excellentiam.

Glorificamus te, ob tot peccata tot in locis perpetrata & patienter à te tolerata, optando feruenti Dei glorificatione per spiritum factâ in locis & personis illis peccato contaminatis, quodammodo satisfacere Deo pro peccatis in eis commissis.

614.

Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam, pro beneficio Redemptionis tam copioso, & tam multa salutis præsidia continente, vti sunt sacramenta, Indulgentiæ, Dei auxilia &c.

Qui tollis peccata mundi; Liberando nos à miseris peccati, & quæ ex illo fluunt, vt sunt pœnæ temporales, seu obligatio eas subeundi, habitus mali, qui per actus malos generantur, passionum motus inordinati & vehementes, repeditas in bene operando, hebetudo mentis in cognoscendis iis, quæ vitanda, quæ facienda sunt, durities voluntatis ad fugam mali, & amorem omnis perfectionis; inconstantia & inperseuerantia in bene cæptis prosequendis, reditus ad vomitum peccati &c.

Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram, exaudiendo in iis, quæ ordinariè Deo commendas: præcipuè verò, in eo, pro quo illud sacrificium Domino offers, &c.

Qui sedes ad Dexteram Patris, miserere nobis; Auferendo duplicem miseriam, quæ impedit nos per altitudinem crescentium semper meritorum, appropinquemus dextræ Patris in cælo. He autem miseriam sunt, finis ignobilis multorum operum, & modus malè ea peragendi, quorum vitiumque impedit merita, quæ in dies dum multiplicamus, sensum assurgimus ad altitudinem Filiorum Dei, in patria, & Dei throno magis ac magis appropinquamus, seu dextræ Patris.

62. Dicendo, Dominus vobiscum; opta toti mundo, prædictam Ecclesiæ sanctæ Dei, omnem Domini tui benedictionem; per quam singulis animabus conferatur id, quo maximè indigent, & propter electos, etiam ipsis creaturis ratione carentibus iuxta illud Psalmi: *Aperis tuam manum tuam, & imple omne animal benedictione*: scilicet vnicuique animali proportionatâ, & conuenienti benedictione. Dic autem hæc verba cum magno affectu & seruore, id omnibus & singulis optando, expresso motiuo amoris benevolentia, quia omnes illæ res, sunt Dei creaturæ & opera, quæ ob respectum Dei dignæ sunt, vt eis optemus omnia bona illis conuenientia. Idem optabis, quotiescunque deinceps Dominus vobiscum, vel Pax Domini, vel cum in fine Missæ dando benedictionem dices, *Benedicat vos omnipotens Deus*.

63. Quoad orationes quæ dicuntur immediatè ante lectionem Epistolæ meum consilium est, in Missis de Fetiâ, & de Festo simplici, & de Beatâ Virgine in sabbato, dicere septem orationes, quia id permittunt Rubricæ Missalis. Dicit autem possunt hoc modo. Loco tertiæ orationis, quando certa non præscribitur in Missali, sed datur ad libitum dic illam, *Deus cui omne corpus & omnis voluntas loquitur*, vti solebat facere S. Philippus Neri, vel illam, *Deus refugium nostrum & virtus*. In his enim præcipue, quibus ege-

Lancicij Opusc. Tom. 2.

mus, petitiones nostræ continentur. Quarta, sit gratiarum actio pro beneficiis, posita post Missam votiuam de Sanctâ Trinitate. Quinta, sit de Spiritu sancto: *Deus qui corda fidelium*. Sexta, sit illa, pro omni gradu Ecclesiæ, quæ petitur, vt ab omnibus statibus Deo dignè & laudabiliter seruiatur. Septima, pro se ipso Sacerdote.

64. Existimo enim has preces intra tempus sacrificij dictas à sacrificante sacerdote, ceteris paribus, esse magis impetratorias, ob sacrificij præstantiam, quàm si dicantur extra Missam.

Loquendo vniuersè, dum vel te ipsum, vel librum, vel oblata, vel personas signo crucis signas, signa cum magna quadam cordis tenetitudine erga Christi Passionem in cruce, & per crucem morte eius peractam, cum ingenti fiducia obtinendarum ingentium gratiarum, quas Ecclesiæ suæ sanctæ Christus in cruce promeruit,

65. Dum oscularis librum Euangelij, id facito ex amore Christi & Dei, amando eius omnia præcepta & consilia, & desiderando ea quàm perfectissimè exegui, & hoc desiderium valdè ardens, osculi dulci impressione Domino offerendo, peractum expressum benevolentia, & quidem valdè seruentis & ignea.

66. Pro recitatione Symboli, nihil noui occurrit dicendum, nisi vt ardenti spiritu proferas eius singula verba, actus seruantes Fidei, verbis correspondentes, eliciendo, & mente anathematizando, contrarias hæreses, & dum Dei & Christi beneficia (creationis, Passionis, ac nostræ Redemptionis) verbis symboli commemorantur, adiunge internos gratitudinis & amoris erga Deum & Christum teneros affectus.

Dum autem Christi Resurrectio, Ascensio, Sessio ad dextram Patris, Iudiciaria potestas, & regnum sine caritatum commemoratur, excita ingens internum gaudium, ob hanc multiplicem Christi tui gloriam, quam eius SS. Humanitas consecuta est.

67. In illis verbis, *Qui cum Patre & Filio, simul adoratur*. Adora eum non tantum vt in cælo existentem, sed vt existentem vbique per diuinam immensitatem, sed nominatim vt existentem in illis locis & personis, in quibus, & à quibus hæctenus est grauiter offensa peccatis Diuina Maiestas, dolendo ob illa commissa, & cupiendo veluti compensare, hac adoratione ardentissimâ & profundissimâ, iniurias ei per illa peccata illatas. Qui affectus etsi longiusculè explicantur, tamen experire Dei beneficio, si sensim eos in praxim deducere cæperis, in vno momento, sine vlla temporis mora, te eos eliciturum, & morosum in lenta verborum pronuntiatione non futurum. Crede expertis. In verbo illo; *Et glorificatur*. Adiunge ardentem tuâ glorificationem SS. Trinitatis, eam intimo animi sensu glorificando, ob beneficia omnia & singula naturæ, gratiæ, & gloria,

S gloria,

gloriae praeterita, praesentia, & futura; omnibus creaturis suis concessa & concedenda. Dicendo, *Et vitam venturi saeculi. Amen;* Excita magnum spei affectum; indubitate speras a misericordia Dei, & meritis Christi, vitam aeternam, & quidem sine Purgatorio alterius vitae, si adhibebis serios, solitos in Ecclesia modos illud euadendi.

66. Dum Hostiam & vinum offers dicendo; *Suscipe Sancte Pater &c. Et. Offerimus tibi &c.* maiore quam praeterita verba feruore & sensu pietatis igneo, profer omnia & singula verba illarum oblationum, extendendo has oblationes ad omnes illos fines, propter quos a Christo est institutum hoc sacrificium, & ab Ecclesia adhibetur, qui fines cum sint maximi momenti (vti supra explicatum est) debent haec oblationes panis & vini fieri cum summo deuotionis & feruoris ardentissimi affectu. In illis enim proprie inchoatur actio sacrificij incrementi, complenda in Consecratione panis & vini, & oblatione rerum consecratarum, ac perceptione Eucharistiae & Communione, vt probat Suarez. Proinde si tu solus esses in toto mundo Sacerdos, & retro haberes in amplissimo campo Congregatos omnes profus homines, opem multiplicem a Deo per te, vt legatum publicum generis humani, expectentes, & innumeris suspiriis, gemitibus, lacrymis & clamoribus, Dei misericordiam pro tam multis necessitatibus postulantes, procul dubio conateris, has Deo oblationes offerre, cum immenso quodam ardentissima deuotionis & feruoris affectu; id etiam plane & nunc facito, quia nomine totius mundi es ad hoc ipsum electus, & scis quantopere singuli homines egeant multiplici adiutorio & gratia Dei; tam viui quam defuncti, proinde ex viscera te quodammodo, coram Deo, has ei oblationes offerendo, quia ex feruore in his oblationibus, & in consecratione & eleuatione ac communionem feruenter peractis, & Deo oblatis, pro mundi vel personarum, aut negotiorum necessitatibus, maxime dependet efficacia & fructus huius sacrificij, & realis applicatio Christi meritorum, & auxiliorum diuinorum multipliciu ob Christi merita, a Deo conferri solitorum, Bene hoc notandum est.

67. In Praefatione qualibet, summo affectu dicenda verba illa, *Gratias agimus Domino Deo nostro.* Et illa, *Verè dignum & iustum &c. Nos tibi semper & vbique gratias agere.* Expande cor ad omnia tempora & loca, & omnes creaturas, quibus Deus varia beneficia tribuit, inter quae peculiari sensu pietatis reponere Dei patientiam, quam ostendit tolerando impunè in tam multis mundi locis peccatores magnos, & eis post peccata commissa, conferendo varia dona naturae & gratiae, & quandoque etiam gloriae, post eorum quam non merebantur conuersionem, & persecrantiam finalem diuinitus concessam.

68. Dicendo, *Sanctus ter,* ad tres diuinas personas

dic coniungendo hanc earum adorationem cum adoratione quae fit in caelo per Angelos similia verba proferentes; & idè excitata in te magnum feruorem, vt feruori Angelorum, quantum fieri potest, correspondeat, & adaequetur. Hoc enim pie emulati debemus, quia vt ait S. Chrysostomus, *Antequam superna illa praefetur habitatio caelum quodammodo fieri iussit è terra. Nihil enim est quod propter terrenarum rerum habitaculum, ad supernarum virtutum perfectionem homines prohibeat peruenire. Est quippe possibile, vt in terrarum adhaerentione degentes, quasi iam in caelis habitent, ita cuncta perficiant.* h. a. o. in Matth.

Proferendo verba, *Pleni sunt caeli & terra;* fac conceptum altissimum de multiplici gloria Dei, quae elucet in caelo & in terra, per tot excellentes creaturas, creatas cum miris effectibus, & per tot dona gratiae & gloriae, in beatorum spirituum tam multis myriadibus resplendentia. 69.

CAPVT OCTAVVM.

De affectibus aliis ab initio CANONIS usque ad AGNVS DEI.

Verba Canonis, attèdè & lentè prolata, suppediabant pios affectus sua significatione literali. In Memento viuorum, ora pro illis 12. punctis breuiter & ardentè (ne longus sis) positus c. 5. s. Porro necessitates. Dum tamen illa verba proferes, paulò ante consecrationem, *Vt nobis Corpus & Sanguis fiat dilectissimi Filij tui Domini nostri Iesu Christi;* Renoua actualem & expressam intentionem consecrandi corpus & sanguinem Christi, per transubstantiationem panis & vini, Christi verbis conficiendam. 70.

Tenens & eleuans hostiam consecratam, ita tene ne vnquam extra corporalis spatium effatur, vt si fortè fragmentum aliquod ex ea decidat, supra corporale, non supra tuos capillos vel mappam cadat, & deinde suo tempore ante communionem sanguinis Domini, patinam excipiat, & in calicem demittatur. 71.

Dum genuflectis, adorando SS. Eucharistiam consecratam, demitte genu ad ipsam superficiem loci, quam pedibus tuis astanti altari calcas, nec inde subito assurgas donec tanto spatio temporis genu flectens maneat, quanto dicebantur haec verba prolata mente: *Iesu Fili Dei miserere mihi in quauis genuflexione.* 72.

Dum eleuas hostiam consecratam, & postea calicem cum sanguine Domini, renoua illam intentionem, pro qua dicis illud Sacrum; praeterea adiunge feruenter, sed breuiter mente prolatis alios omnes sacrificij fines, dirigendo illud. 73.

Primo, in adorationem & recognitionem Dei, vt supremi rerum omnium Domini.

Secundo, in gratiarum actionem pro beneficiis.

Tertio,